

Een eerlijke vinder

Jasper zet zijn voeten stevig op de trappers. Tjonge, wat een wind staat er vandaag! Hij komt haast niet vooruit. Gelukkig is het niet zo heel ver fietsen naar school. Wacht, hier moet hij even goed opletten, de auto's rijden op dit stukje altijd nogal hard. Juist als hij de bocht om wil slaan, ziet hij iets naast de stoerprand liggen. Een glimmend zwarte rechthoek. Hé... dat lijkt wel een... Hij trapt op zijn rem en stapt af. Als hij zich bukt, begint zijn hart sneller te kloppen. Het is er inderdaad één! Voorzichtig raapt hij de mobiel van de grond en draait hem om. Het scherm is nog heel! Zou hij het nog doen? Zijn vingers tasten langs de rand tot hij een knopje voelt. Hij drukt erop en direct licht het scherm op. Wauw! Hij kijkt snel om zich heen. Hij ziet niemand. Wat moet hij doen? Hij veegt met zijn mouw wat vuil van de achterkant en bekijkt de mobiel nog eens goed. Hij doet net alsof hij even een appje typt. Dat voelt goed! Wat moet het heerlijk zijn om zelf zo'n ding te hebben! Mama vindt hem er nog veel te jong voor. Maar nu heeft hij er toch één! En zo te zien zit er niet eens een code op, hij kan hem zo gebruiken. Hij stopt de mobiel in zijn zak en springt op zijn fiets. Snel doorfietsen nu, hij wil niet te laat op school komen.

Jasper kan zijn aandacht nauwelijks bij de les houden. Steeds moet hij denken aan de mobiel in zijn jaszak. Is het wel eerlijk om hem te houden? Stel nou dat hij een mobiel zou hebben en hem zou verliezen. Hoe dolblij zou hij zijn als iemand hem vond en bij hem terugbracht. Maar aan de andere kant... niemand weet dat hij hem heeft gevonden. Als hij het nu gewoon tegen niemand zegt? Dan kan hij thuis op zijn kamer wel met wifi stiekem spelletjes spelen.

'Dus Jasper, wat is de uitkomst van deze som?' Hij schrikt op. 'Hè, wat?'

De meester kijkt hem vragend aan. 'Waar zit jij deze morgen met je gedachten, kerel?'

'Sorry meester.'

Maar zo gemakkelijk komt hij er niet vanaf. De meester herhaalt de som nog een keer, maar Jasper heeft geen idee wat het antwoord is. Hij heeft de hele uitleg gemist.

'Misschien moet je in de pauze maar even binnenblijven, Jasper,' zegt de meester streng. Oeps, dat is balen!

Als de bel gaat, geeft de meester hem een blaadje met een som. 'Ga hier maar eens mee aan de slag. Ik ga koffiedrinken, en als ik terugkom, wil ik dat je die som netjes hebt uitgewerkt.'

De meester loopt het lokaal uit. Jasper tuurt naar het papier voor hem op de tafel. Een ingewikkelde som met breuken. Hij heeft werkelijk geen idee hoe hij dit moet doen. Hij gluurt door het glas van de deur. Zo kan hij precies zijn jas zien hangen. Zou de mobiel er nog inzitten? Stel je voor dat een ander kind hem eruit heeft gepikt! Zou hij even gaan kijken? De meester is toch nog lang niet terug. Hij glipt van zijn stoel en loopt snel naar de gang. Zijn vingers glijden over zijn jas, voelen een harde rechthoek. Gelukkig, hij zit er nog in.

'Wat doe jij hier?'

Hij verstijft van schrik.

'Ik eh...' Hij weet zo snel niets te verzinnen. Snel hangt hij zijn jas terug, maar hij mist het haakje. De jas valt op de grond, en tot zijn grote schrik ziet hij hoe de mobiel uit zijn zak glijdt en vlak voor de voeten van de meester terecht komt.

'Wat is dit nu?' De meester bukt, pakt het mobiel en kijkt Jasper aan.

Jasper voelt hoe hij een kleur krijgt.

'Ik.... Gevonden, mees.'

De wenkbrauwen van de meester schieten een centimeter omhoog. 'Gevonden?'

Jasper knikt. 'Vanmorgen. Op straat. Maar ik ga 'm teruggeven hoor!'

De meester knikt. 'Uiteraard.' Dan stopt hij hem terug in Jaspers jas en hangt hem aan het haakje. Hij glimlacht. 'Ik denk dat ik nu wel weet waarom jij vanmorgen zo slecht oplette.'

Jasper knikt. Gek genoeg voelt hij zich eigenlijk een beetje opgelucht. Natuurlijk gaat hij de mobiel teruggeven. Hij is toch geen dief!

Eeuwoud Koolmees